

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobkyně: **T. T. N.**, zast. Mgr. Markem Eichlerem, advokátem se sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2025, č. j. OAM-1515/ZA-ZA11-HA06-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 6. 2025, č. j. 35 Az 6/2025-23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně, státní příslušnice Vietnamské socialistické republiky, požádala v České republice o mezinárodní ochranu. Rozhodnutím označeným v záhlaví jí žalovaný mezinárodní ochranu ani humanitární azyl dle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neudělil. Žalobkyně napadla toto rozhodnutí žalobou, kterou Krajský soud v Plzni odmítl pro opožděnost. Uvedl, že žalobkyně byla předvolána k převzetí rozhodnutí na 9. 4. 2025. Nedostavila se, a proto se rozhodnutí tímto dnem považuje za doručené. Poslední den měsíční lhůty pro podání žaloby tak připadl na pátek 9. 5. 2025. Žalobkyně ji ale podala až 13. 5. 2025.

[2] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadla usnesení krajského soudu z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Uvedla, že rozhodnutí krajského soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Dále tvrdí, že pro běh žalobní lhůty je rozhodné, kdy se fakticky seznámila se správním rozhodnutím, což mělo být až 12. 5. 2025. Namítá, že byla připravena o soudní ochranu tím, že za den nabytí právní moci rozhodnutí byl označen den, kdy mělo být rozhodnutí předáno, a nikoliv den, kdy se dostalo do její moci. Výzva k převzetí rozhodnutí jí nebyla řádně doručena.

[3] Žalovaný se ve svém vyjádření ztotožnil se závěry krajského soudu.

II. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[4] NSS se nejprve dle § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatelky. Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou. Nepřijatelnost kasační soud podrobně vyložil v usnesení z 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se může jednat v typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikatorní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Napadené usnesení krajského soudu vychází z právních závěrů, které mají základ v ustálené judikatuře NSS, žádná z otázek není nová. Soud uvedená východiska respektuje a nijak z nich nevybočuje. Stejně tak nelze konstatovat, že by se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky. Kasační stížnost proto svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

[7] Stěžovatelka vznesla v kasační stížnosti tři námitky: nepřezkoumatelnost napadeného usnesení, řádnost doručení výzvy k převzetí rozhodnutí a otázku začátku běhu žalobní lhůty.

[8] K problematice nepřezkoumatelnosti soudních rozhodnutí se NSS již mnohokrát vyjádřil (např. rozsudky z 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, a z 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS). Má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal soud za rozhodný a jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené musí nalézt svůj odraz v odůvodnění rozhodnutí. Nepřezkoumatelné je takové rozhodnutí, které nelze přezkoumat pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody. Nepřezkoumatelnost je třeba vykládat v souladu s jejím skutečným smyslem, neboť jde o jednu z nejzávažnějších vad řízení, kterou lze konstatovat pouze v případě, že skutečně nelze seznat, proč soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku jeho rozhodnutí, resp. proč považoval vznesené námitky za nedůvodné (rozsudek NSS z 4. 3. 2022, č. j. 5 As 158/2021-36). Krajský soud v projednávané věci požadavky přezkoumatelnosti soudního rozhodnutí naplnil. Je patrné, z jakých skutkových okolností soud vycházel, jak je hodnotil a jak interpretoval a aplikoval zákonná ustanovení.

[9] Také ke zpochybnění řádného doručení výzvy existuje ustálená judikatura NSS. Ten, kdo hodlá úspěšně zpochybnit doručení písemnosti, musí nejprve sám unést břemeno tvrzení. Musí předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobilá doručení a údaje na doručence zpochybnit tím, že vytvářejí věrohodnou verzi reality, podle níž zasilka doručena nebyla (rozsudky NSS z 27. 4. 2006, č. j. 2 Afs 158/2005-82, č. 1327/2007 Sb. NSS, či z 31. 3. 2010, č. j. 9 As 65/2009-61). Jinými slovy, ke zpochybnění údajů o doručení, které vyplývají z doručanky, musí adresát předestřít jinou, avšak srovnatelně pravděpodobnou verzi reality (rozsudek NSS z 8. 9. 2014, č. j. 8 As 56/2014-24). V projednávané věci

pokračování

stěžovatelka k výzvě krajského soudu, ani v kasační stížnosti žádnou alternativní skutkovou verzi reality týkající se doručování výzvy nepředestřela.

[10] Nad rámec výše uvedeného NSS poznamenává, že nepřehlédl, že dle krajského soudu nastala fikce doručení výzvy 5. 4. 2025. Nicméně tento den byla sobota, správně tedy nastala fikce doručení až v pondělí 7. 4. 2025 (např. rozsudek rozšířeného senátu z 26. 5. 2022, č. j. 4 Afs 264/2018-85, č. 4367/2022 Sb. NSS). Tato nepřesnost ale nemá žádný vliv na posouzení běhu lhůty pro podání žaloby ani na zákonnost odmítnutí žaloby. Nemá proto dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky, a tudíž nemůže založit přijatelnost kasační stížnosti.

[11] Otázkou běhu žalobní lhůty po doručení správního rozhodnutí fikcí dle § 24a odst. 2 zákona o azylu se již NSS zabýval. V rozsudku z 19. 11. 2003, č. j. 3 Azs 1/2003-56, č. 568/2005 Sb. NSS., uvedl, že bylo-li rozhodnutí žalobci doručeno v souladu s § 24a odst. 2 zákona o azylu, tedy dnem, kdy se žadatel nedostavil k převzetí rozhodnutí, ačkoli mu výzva k tomu doručena byla, počíná běh lhůty pro podání žaloby dnem následujícím po tomto dni. Tvzení žalobce, že se mu rozhodnutí dostalo do faktické dispozice později, nemá pro běh lhůty význam a soud při posouzení včasnosti žaloby k takovému tvrzení nepřihlédne. Z uvedených závěrů NSS následně vycházel např. v usnesení z 30. 5. 2022, č. j. 8 Azs 387/2021-26, a v rozsudku z 7. 6. 2021, č. j. 1 Azs 41/2021-29, č. 4223/2021 Sb. NSS. Citovaná judikatura dopadá na projednávanou věc. Stěžovatelka navíc dostala ze strany krajského soudu možnost se k datu doručení napadeného rozhodnutí vyjádřit. Možnosti využila, ale pouze v obecné rovině trvala na včasnosti žaloby.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. srpna 2025

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu